

ἐμφραγμα, τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων. Παρευθὺς ἤρχισα νὰ διαλογίζωμαι περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἐμποδίου τούτου· μετὰ πολλὰ δὲ σχέδια, μ' ἐφάνη προτιμότερον νὰ ἐμβῶ ναύτης εἰς κἀνὲν πλοῖον διευθυνόμενον εἰς τὴν Εὐρώπην, στοχασθεὶς ὅτι με τοιοῦτον τρόπον ἤθελον ἐμπορέσειν νὰ συνάξω τὰ χρειαζόμενα βιβλία εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου. Ὅθεν ἀπεχαιρέτησα πάλιν τὸ χαλκεῖον καὶ τὸ χωρίον τῆς γενέσεώς μου, καὶ ὠδοιπόρησα πεζὸς εἰς τὴν Βοστώνη, πλέον παρ' ἑκατὸν μιλίων διάστημα, διὰ νὰ εἶρω πλοῖον εἰς τὴν Εὐρώπην διευθυνόμενον. Ἀλλ' ἔτυχε νὰ μὴν ἦναι κἀνὲν τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας· ἐνῶ δ' ἐσκεπτόμην περὶ τοῦ πρακτέου, ἤκουσα κατὰ τύχην περὶ τῆς ἐν Οὐόρκεστερ βιβλιοθήκης τῆς Ἀμερικανῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, καὶ πάραυτα διεύθυνα ἐκεῖ τὰ βήματά μου. Ἐπεσκέψθην τὴν βιβλιοθήκην, καὶ με ἀπερίγραπτον ἀγαλλίαν εὐρήκα τόσα βιβλία εἰς τὰς ἀρχαίας, νεωτέρας, καὶ ἀνατολικὰς γλώσσας, ὅσα ποτὲ πρότερον δὲν ἐφαντάσθην εἰς ἓνα τόπον συνηγμένα· ἐμπορεῖ δὲ τις εὐκόλως νὰ ἐννοήσῃ ὅποια αἰσθήματα ευγνωμοσύνης με κατέλαβον, ὅτε, φανερώσας τὴν κλίσιν μου νὰ ἐξετάσω τινὰ τῶν πολυτίμων τούτων καὶ σπανίων συγγραμμάτων, προσεκλήθην μετὰ πολλῆς εὐμενείας νὰ εἰσέρχωμαι πάντῃ ἐλευθέρως εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο κατάστημα. Ὁφελούμενος λοιπὸν ἀπὸ τὴν καλοσύνην τῶν διευθυντῶν, ἐξοδεύω τρεῖς ὥρας καθ' ἡμέραν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, αἰτίνες με μίαν ὥραν τὸ μεσημέριον, καὶ τρεῖς περίπου τὸ ἑσπέρας, συνιστῶσι τὸν εἰς τὴν σπουδὴν ἀφιερούμενον χρόνον μου, τοῦ λοιποῦ διδομένου εἰς πολύμοχθον ἐργόχειρον. Διὰ τῶν εὐκολιῶν δὲ, ὅσας με παρέχει τὸ κατάστημα τοῦτο, ἠδυνήθην τόσον νὰ ἐπιπροσθέσω εἰς τὰς ὁποίας καὶ πρότερον εἶχον γνώσεις τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων γλωσσῶν, ὥστε ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα ἐννοῶ τώρα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον."

Ἐλπίζω, (προσθέτει ὁ κύριος Εὐῤῥεττος), ὅτι θέλει με συγχωρήσειν ὁ γράφας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὡς καὶ ὁ πρὸς ὃν διευθύνθη, διὰ τὴν τόλμην τὴν ὁποίαν ἔλαβον νὰ δημοσιεύσω αὐτὴν. Δεικνύει σταθερὰν ἀπόφασιν βελτιώσεως ἐν τῷ μέσῳ μεγίστων ἐμποδίων καὶ δυσκολιῶν, καὶ ὁμολογῶ ὅτι διεγείρει τὸν θαυμασμόν μου, ἐμπορῶ δὲ νὰ εἶπω καὶ τὸ σέβας μου. Τοιοῦτο παράδειγμα ἀρκεῖ νὰ κάμῃ πάντα ἓνα, ὅστις εἶχε καλὰ ἐκπαιδύσεως μέσα, νὰ κρεμάσῃ ἐν αἰσχύνη τὴν κεφαλὴν.

Ο ΚΑΤΑ τὸ διάστημα τῶν ὡδέκα ὥρῶν, ὅσας πᾶσαν ἡμέραν ἐκοιμᾶτο, νομίζων ἑαυτὸν με βασιλικὴν ἐξουσίαν περιβεβλημένον, ἐπασχε τὰ αὐτὰ ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἰσαρίθμους ὥρας ὀνειρευόμενος, ἐφαντάζετο ὅτε ἐκρόνε καὶ ἐπεῖνα. ὥστε καὶ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν χωρικῶν εἰς τὰς ὁδοὺς. Αἱ ἡδοναὶ τῆς φαντασίας εἶναι τὸσον περαστικά καὶ ἀθμελίωται, ὅσον αἱ λύπαι αὐτῆς.

Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

Ἀριθ. 4.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΜΟΛΟΝΟΤΙ πολιτικῶς ἡ Κέρκυρα πρωτεύει τῆς Ἑπτανήσου, ἡ Κεφαλληνία ὁμως εἶναι ἡ μεγαλητέρα τῶν Ἑπτά. Μέγιστον μῆκος ἔχει 31 μιλίων· τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς εἶναι πολὺ ἄνισον, καθότι ἔχει διαφόρους κόλπους, ἐξ ὧν ὁ κυριώτερος, ὁκτὼ μίλια ἐμβαίνων ἐντὸς τῆς ξηρᾶς κατὰ τὴν μεσημβρινοδυτικὴν παραλίαν, σχηματίζει ἀσφαλίστατον λιμένα. Περὶ τὴν μέσην τὸ πλάτος τῆς νήσου εἶναι μόνον ὡς δέκα μιλίων· ἀλλ' εἰς τὸ βόρειον μέρος εἶναι σχεδὸν διπλάσιον. Ἡ νοτιωτάτη ἄκρα τῆς Κεφαλληνίας, ἡ κοινῶς λεγομένη Σκάλα, ἀπέχει ἀπὸ μὲν τὴν πλησιεστάτην ἄκραν τῆς Πελοποννήσου, τὸν Χελωνάτην, εἰκοσιτρία μίλια· ἀπὸ δὲ τὴν βορεινοτάτην τῆς Ζακύνθου, ὁκτὼ μίλια. Ἡ Λευκάς ἀπέχει μόνον πέντε μίλια τοῦ βορειοτάτου ἁκρωτηρίου τῆς Κεφαλληνίας, τοῦ τὴν σήμερον λεγομένου Φησακάρδου· τὰ δ' ἐγγύτατα τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου καὶ πρὸς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Κόλπου τῶν Πατρῶν ἦτοι Κορινθιακοῦ Κόλπου, ἀπέχουσι τῆς Κεφαλληνίας μίλια εἰκοσιτέσσαρα. Ἡ μικρὰ Ἰθάκη ἐκτείνεται κατὰ τὸ ἀρκτικὸν ἡμισυ τοῦ ἀνατολικοῦ παραλίου τῆς Κεφαλληνίας, χωριζομένη ἀπ' αὐτῆς διὰ στενοῦ πορθμοῦ δύο ἕως τριῶν μιλίων τὸ πλάτος. Ἡ περιοχὴ τῆς νήσου εἶναι 348 τετραγωνικῶν μιλίων, ὁ δὲ πληθυσμὸς τὸ 1833 ἦτο 56,447· ἐξ ὧν 12,195 ἦσαν γεωργοί, 1471 χειροτέχναι, καὶ 815 ἔμποροι. Ἦσαν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον περίπου 8000 Ἀγγλικά στρέμματα ἐσπαρμένα με δημοτριακὰ εἶδη, 6242 πεφυτευμένα με σταφιδαμπελώνας, 432 με ἐλαιῶνας, 12,232 με οἶναμπελώνας, 1000 με βαμβάκιον καὶ λίνον, καὶ 1000 με ὄσπρια, ἐκτὸς 1644 στρεμμάτων διὰ κτηνοτροφίαν, καὶ 189,786 ἀκαλλιεργήτου γῆς.

Μακρὰ τις σειρὰ βουνῶν διαπερνᾷ τὴν νῆσον ἀπὸ τὸ βορειοδυτικὸν εἰς τὸ νοτιανατολικόν, κυριωτέρους κλάδους ἔχουσα τὸν Αἶνον, τὴν σήμερον Μαυροβοῦνι, καὶ τὴν Βαῖαν, τὴν σήμερον Ἀγίαν Δυνατὴν. Ὁ Αἶνος ὑφύεται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης 4000 πόδας· καὶ τοπάλαι ὑπῆρχεν ἐπ' αὐτοῦ ἱερὸν τοῦ Διὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἔχην πλέον σώζοντα. Ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τούτου βλέπει τις τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν Αἰτωλίαν, καὶ μέχρι τῶν ὀρέων τῆς Λοκρίδος, ὡς καὶ μέρος τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καὶ πρὸς νότον ἕως εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἀρκαδίας. Πολλοὶ τῶν σημερινῶν κατοίκων ἐνθυμοῦνται τὸν ὑψηλὸν ταῦτον βουνὸν με δάση ἐσκεπασμένον ἕως εἰς τὴν κορυφὴν κατὰ τὴν βόρειον αὐτοῦ πλευρὰν, μ' ἐλάτας καὶ κυπαρίσσους ὡς ἐπιτοπλεῖστον, αἰτίνες πρὸ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα χρόνων διόλου ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ πυρκαϊᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ κακόνοια μιᾶς τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν πατριῶν. Ἡ σήμερον ἡ ἀρκτικὴ κατωφέρεια τοῦ ὄρους τούτου παρ-